

opelsket fjellvandringen her i Trøndelag. I de senere år slo hans syn klikk, men jeg er sikker på at nettop da hadde han stor glede av å trekke frem for sitt indre blikk alt det vakre han hadde sett og oplevet i naturen.

I mange år var han foreningens styremedlem og sekretær og kun den som selv har syslet med å tilrettelegge og veilede folk som skulde tilfjells vet hvilken glede dette arbeide gir.

For sine fortjenester for Turistforeningen blev lektor Schulerud i sin tid tildelt foreningens hederstegn.

Olaf Jensen.

Rektor Axel Sommerfelt.

Den 16de februar 1938 fikk vi det sørgelige budskap at rektor Axel Sommerfelt plutselig var død; han falt om i skolegården da han kom til en time på sin gamle skole.

Med Axel Sommerfelt har vår forening mistet en av sine beste venner. Rank og spenstig gikk han omkring blandt oss inntil det siste.

Han var formann i Trondhjems Turistforening i hele 15 år — fra 1905 til 1920, og blev ved sin avgang utnevnt til foreningens æresmedlem, en påskjønnelse som gledet ham meget.

Hvad han har betydd for foreningen, dens utvikling og prestige kan ikke nok vurderes.

Så å si hele sin sommerferie benyttet han til å utbygge virksomheten i hyttene, han var stadig på inspeksjon, og gikk op nye ruter overalt i Trøndelag.

Hans arbeid med å åpne fjellet for sine medmennesker, særlig da for ungdommen — og gjøre flest mulig delaktig i dets gleder og skjønnhet ga sig bl. a. utslag i flere fortrinlige reisehåndbøker for turister i våre trakter.

Sommerfelt var en mann som ikke hadde uvenner, karakteristisk var det strålende forhold mellom formannen og hans undergivne — vertskap, førere og naboer. Kom man på en hytte — likegyldig hvorhen gjaldt det første spørsmål etter velkomsthilsenen: Når kjem n' Sommerfelt? Var han så i farvannet lyste gleden fra spørgeren. Han var elsket av alle, turister, vertskap, førere og bygdefolk som han kom i berøring med.

Rettlinjet, samvittighetsfull som han var, ga han sig alltid god tid — selv etter en anstrengende dagsmarsj, til å høre på mangler og ønsker; tillot økonomien å rette på disse mangler, blev det gjort og gikk det ikke an, vel, så var forholdet alltid like godt.

Han førte med sig den respekt og forståelse som alltid følger den kultiverte mann.

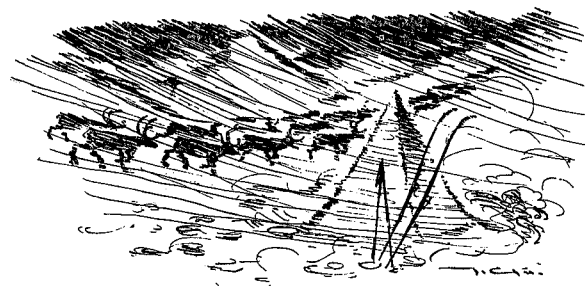
Alle de mange som på forskjellig vis kom i berøring med Axel Sommerfelt vil bevare i erindringen en høireist, fin personlighet og et varmtfølende menneske.

Vi er dypt takknemlig for alt det rike arbeide han har nedlagt for at nordmenn kunde lære å kjenne sitt vakre land og bli glad i det.

Fridtjov Brun.

Året og fjellet.

ORDNE MINNENE FRA FJELLET? Det er vansker med det. Går tankene dit — og det gjør de så titt — strømmer de på, de dagene som svant. Ikke ordnet i rekke og rad etter ny og né, etter takt og tone. De kommer dukkende opp som fjellnabber i lys-skodda. De kommer som øyer opp av havet. Og havet er bare av glede. Den gleden som bare høgfjellet kan gi til eie. Fordi den er så stille og når så djupt inn i sinnet.

Det skifter, fjellet. Som nå nylig, for knappe tre veker sia.

Den ene dagen i tjukt snydrev, skodde på skituppene, to fot nysny lagt ned i løpet av to-tre timer. Jeg hadde ikke annet mé på at jeg gikk i botnen av den slaken jeg skulle følge enn hver gang en reinflokk tok seg over fra den ene sia til den andre. Da tok jeg peiling på djupet i den buen dyrene skrev der framme i dimma. Bak meg hørte jeg de hese hiv fra hundene. Nerrennet ble bare tråkking. Tung og seig tråkking og stamping.

Natta gjennom blafret teltet med kvasse, tørre smell. Neste dag var vidda blåst ren for nysny. Sola skjen fra høy og lett vinter-